MUĞLAK

04.11 — 24.12.2021

Küratör
DERYA YÜCEL

AYŞEGÜL ALTUNOK · SENA BAŞÖZ · SELİM BİRSEL · ÇİSİL DENİZ DELİBALTA
AYÇESU DURAN · ALİ KANAL · GÜLŞAH MURSALOĞLU · SERKAN ÖZKAYA
EZGİ TOK · DENİZ ÜSTER · NİL YALTER/NICOLE CROISET
DİLEK WINCHESTER · *DREAM NEWS* (MURAT YILDIZ/DEFNE TESAL)

"MUĞLAK"
…belirsizliğin bilinemez olanı tümüyle istila etmeyi başardığı an…lar

Dünyayı kavramlara dönüştürme (Humboldt), Dünyayı simgeleştirme (Cassirer), Dünyayı resimleme (Wittgenstein), Dünyayı adlandırma (Weissgerber)'da dilin gücü, düşünmeyi yaratmasındadır. Sanat da kavramlarla, dolayısıyla dille bağlıdır ve kavramsal olarak ister plastik, görsel, işitsel ister semantik, eylemsel, kinetik ya da teknolojik olsun, farklı dilleri etkileşim içine sokabilir. Sanatçılar bu dil yapılarını üretimlerinde kullanabilecekleri yeni biçimler ve yaklaşımlara dönüştürmekte, gerçek zaman ve mekanda toplumsal sistemler içinde kendine yer bulmaktadır. Ancak, dil, göstergeler ve imajlar "temsil" etmezler, daha ziyade gerçekliğin vukua gelmesine katkıda bulunurlar. İmajlar, diller ve göstergeler gerçekliğin kurucularıdır, onun temsilinin değil. Dolayısıyla, günümüz sanatı "Metaforik İmge" yaratmakla ilgilenir.

Sanatın var olması için gerekli olan, onu tanımlayacak belirli bir bakış ve düşünce şeklidir diyen Rancière'e göre metaforik imge, "benzerliğin muğlaklığı (ikircikliği) ve benzemezliğin değişkenliğiyle oynayan" özgün bir rejimdir. Bu özgün rejim dahilinde sanatsal jestlere dair kavrayışlarımız "muğlak" alanlarda cereyan eder. Sanatın başlıca ayırt edici özelliklerinden birinin, daima en azından ikili bir alımlamayı talep etmesi olduğu söylenebilir: aynı anda hem genel kültürün bir parçası olarak hem de teorik geliştirmeye yönelik sofistike bir girişim olarak… Aşırı incelikle en üst düzeyde basitliğin birbirine girdiği diyalojik bir yapı, günün tarihsel duyarlılığıyla şiirsel anlamlar arasında karşılıklı bir etkileşim, kullanıma müsait olan göndergelerden yararlanan entegre bir kültür.[1]

---

[1] Cuauhtémoc Medina, Contemp(t)orary: Eleven Theses, Journal #12 - January 2010, https://www.e-flux.com/journal/12/

Muğlaklığı kullanma biçimlerinin toplumsal bir problemi çözmeye çalışmıyor görünmesi onun siyasal içerimlerinin olmadığı anlamına gelmez, sanatın siyasi söylemi, etrafımızdaki dünyaya ilişkin düşünce derinliğine sahip sorgulamaları sunmasında açığa çıkar. Çünkü sanat, pratiklerin, yaşam biçimlerinin, hissetme ve konuşma tarzlarının bir ortak duyuda, yani ortak bir sensoryum'da somutlaşan bir "ortaklık duyusu"nda birleşme tarzını yeniden düzenleyen görünürlük formlarını biçimlendirdiği ölçüde politiktir.[2] Muğlaklık arayışı da özünde, bireysel özgürlük arayışıdır. Dilin/söylemin baskıcı iktidarını giderek daha fazla hissettiğimiz bugünlerde anlam üretiminin açık uçlu biçimleri hem sanat alanını hem de siyaset alanını çaprazlayarak özgürleştirme potansiyeli taşımaktadır. Muğlak kültürel fenomenlerin direkt okunamazlığı, didaktik olana güven besleyenleri bir muammada bırakır. Muğlak jestler tanımları itibariyle tekil yorumlara direnir. Aynı anda devreye sokulan çok sayıda anlamları vardır ve bunlar arasındaki uyumsuzluk karmaşık bir yorumlanabilirlik ağı üretir.[3] Kaçış noktalarını bulmanın kolay olmadığı anlarda bile orada oldukları bilinir.

"Muğlak", söylemsel sınırlara meydan okuyan üretimlere odaklanmakta. Bu üretimlerin esnek doğası, biçime odaklanmaktan ziyade, dünyada etkiler ve duygulanımlar üretmekle ilgilenir. Bu yönde ortaya çıkan sanat, kayıp kültürel alanları simgesel olarak yeniden doldurmakta ve tarihsel olarak karşı-bellekler sunmakla, yeni tür eylemsel mübadele alanları yaratmakla ilgilenmektedir. Güncel yaşamın içinde yer alan nesneleri izleyicilerin farklı biçimlerde tüketimine ve ilişkisine dahil eden, yeni formlar ya da 'görülecek' nesneler değil doğrudan doğruya 'dünyayla bağlar' kurarak etkin topluluk biçimleri üretmeye yönelen, alternatif bilgi ya da karşı bellek hamlesi olarak arşivsel itkiyle kayıp ya da bastırılmış bilginin izini süren, bu bilgiyi çeşitli yöntemlerle fiziksel olarak ortaya çıkaran üretimleri bir araya getirmeyi amaçlıyor. Sanata güç kazandıranın anlamın açık seçikliği değil, ne olduğuna dair sağlam ve zaman zaman çelişkili yorumlar doğuran bir olası anlamlar yelpazesinin varlığına işaret ediyor… "Özgürlüğün çıkıp gelivermesinin ve sunar gibi göründüğü olanakların yarattığı boşlukla"[4] ve özgürleşme deneyiminin muğlaklığıyla uğraşmayı seçiyor.

Derya Yücel

---

[2] Jacques Ranciére, Estetiğin Siyaseti, Sanat/Siyaset, çev. Elçin Gen, İletişim Yayınları, İstanbul, 2014

[3] Nato Thompson, İktidarı Görmek: 21. Yüzyılda Sanat ve Aktivizm, çev. Erden Kosova, Koç Üniversitesi Yayınları, 2018

[4] Hans Richter, Dada: Art and Anti-Art, New York: Thames & Hudson, 1997, s. 136; Türkçesi: Dada: Bir Sanat ve Anti-Sanat Hareketi, çev. Mustafa Tüzel, İstanbul: Birey, 1993

Katılımcılar

AYŞEGÜL ALTUNOK
Rüzgara Çarpan Papatya / Daisy Hitting The Wind, 2021
Heykel, 2021

1987 Doğumlu sanatçı lise eğitimini Kocaeli' de tamamladıktan sonra 2005 yılında Kocaeli Üniversitesi İletişim Fakültesi Görsel İletişim Tasarımı bölümüne girmiştir.2007 yılında İletişim Fakültesindeki eğitimini yarıda bırakarak Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Heykel bölümüne girmiştir. Lisans eğitimini tamamladıktan sonra 2016 yılında aynı kurumda yüksek lisans eğitimine başlamış "Yapay Işığın Yapısal Bir Öge Olarak Soyut Heykelde Kullanımı " adlı tez çalışması ile yüksek lisans eğitimini tamamlamıştır. 2019 senesinde Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü Heykel Bölümü Sanatta Yeterlik programına giriş yapan sanatçı eğitim ile araştırmalarına devam etmektedir. Sanatçı 2014-2021 arası yurt içi ve yurt dışı karma sergiler, bianaller, yarışmalar ve alternatif projelerde (albüm kapağı tasarımı, sahne tasarımı, skate park projesi vb.) kendi pratiğini kullanarak yer almış ve almaktadır.

SENA BAŞÖZ
Bir Teselli / A Consolation, 2020

değişken boyutlar
öğütülmüş arşiv ve video loop

Aile Albümü Serisi / Family album Series, 2020
her biri 32 x 44 cm 4 adet
kağıt üzerine fotoğraf ve suluboya

Sena Başöz İstanbul'da yaşayan görsel sanatçı ve yönetmen. 2002 yılında Boğaziçi Üniversitesi Ekonomi Bölümü'nde lisansını, 2010 yılında Bard College Milton Avery Graduate School of the Arts Film ve Video Bölümü'nde yüksek lisansını tamamladı. Son dönem kişisel sergileri arasında Astronomik Hareketler, Bilsart, Istanbul (2021); Ars Oblivionis, Lotsremark Projekte, Basel (2020); Bir Teselli, Krank Art Gallery, İstanbul (2020); Hold on Let go, MO-NO-HA Seongsu, Seul (2020) ve Hafiflemeye Dair, DEPO İstanbul(2018) yer alıyor. Katıldığı grup sergileri arasında Transitorische Turbulenzen, Kunstraum Dreiviertel, Bern (2020); Studio Bosporus, Hamburger Bahnhof, Berlin (2018); Quiet Dialogue, Tokyo Metropolitan Museum (2018) ve Sharjah Biennial Offsite Exhibition: Bahar, İstanbul (2017) yer alıyor.
Sanatçı, Cité Internationale des Arts Paris'te (2017), Atelierhaus Salzamt Linz'de (2010) ve Delfina Foundation Londra'da (2020) misafir sanatçı programlarına katıldı.

Sena Başöz'ün pratiği, bakım ve ilginin önemi, doğanın rejenerasyonu, uzun vadede dengelenmesi ve organizmanın kendini iyileştirmesinden yola çıkarak travma sonrası iyileşme süreçlerine yoğunlaşıyor.

SELİM BİRSEL
İlenç Dönemlere Dair / About Periods of Cursed, 2021
Bulunmuş Nesne, Enstalasyon, Fotoğraf

Selim Birsel (1963, Brüksel); Grenoble'da bulunan Ecole des Beaux-Arts ve Paris'teki Institut des Hautes Etudes en Arts Plastiques'te lisans ve yükseklisans öğrenimleri gördü. işleri 1990'dan beri ulusal ve uluslararası etkinliklerde sergilenen sanatçı İstanbul, Ankara, Gdansk ve Sakız'da solo sergiler açtı; Türkiye ve Avrupa'da pek cok grup sergisinde eserleri yer aldı. Ziyaret, Arka Bahçe ve İşler Üzerinden ve Yanlarında isimli üç kitabı bulunuyor. 1999-2010 yılları arasında ve 2015 yılından itibaren Sabancı Üniversitesi Kasa Galeri'nin organizasyonundan sorumlu olan Birsel, 1999'dan beri BJCEM yönetici üyeliğini sürdürmektedir. 1993-1999 yılları arasında Bilkent Üniversitesi'nde görsel sanatlar dersleri veren sanatçı, 1999'dan bu yana Sabancı Üniversitesi'nde lisans ve yüksek lisans seviyelerinde sanat atölyesi dersleri vermeye devam ediyor. İstanbul ve Sakız'da yaşayan sanatçının çalışmaları, Moskova Modern Sanat Müzesi, Seul Sanat Müzesi, Santral İstanbul, Vehbi Koç Çağdaş Sanat Vakfı, Dr. Nejat F. Eczacıbaşı Vakfı ve özel sanat koleksiyonlarında yer almaktadır.

ÇİSİL DENİZ DELİBALTA
Şeylerim / My Things, 2005 – devam eden proje / ongoing Project
Docu-enstalasyon

1996 doğumlu sanatçı Marmara Üniversitesi güzel sanatlar fakültesi resim lisansının ardından Hollanda'da Minerva Art Akademisi'nde eğitimine devam ediyor. Gündelik yaşamda biriktirilen sıradan nesnelerin yalnızca kimliğimize yönelik değil tarihe dair birer belge olarak ele alan sanatçının çalışmaları BASE 2020'de, Hollanda Minerva Art Academy'de, Çankaya Contemporary Arts Center'da sergilendi.

AYÇE SU DURAN
Akşamüstü Gökyüzü / Evening Sky, 2019
mikrofon standı, bıldırcın yumurtası, tahta, tuval üzerine iç cephe boyası 150 x 100 cm

Ayçesu Duran (1992, Fethiye) sanat üzerine lisans eğitimini Londra, Slade School of Fine Art'ta tamamladıktan sonra İstanbul'da yaşamaya ve çalışmaya başladı. İşlerinin ve araştırmalarının

temelinde, bir tür olarak insanın gündelik yaşamı anlamlandırma metodları yer alır. Duran'ın ağırlıklı olarak doğadan malzemeler, seri üretim aletler ve söz sanatları referansları içeren üç boyutlu çalışmaları; var olanı yeni sistem ve yapılar içerisinde dönüştürmek ile ilgilenir. Üç Gün İki Gece adlı ilk kişisel sergisi, 2019 yılında İstanbul, Pilot Galeri'de gerçekleşen sanatçının katıldığı sergiler arasında Birinci Bölüm, 5533, İstanbul (2021), Curriculum Vitae, sub, Çanakkale (2019), Midnight Cinema, Harlesden High Street, Londra (2017), Dekadans, DAS Art Project, İstanbul (2017) ve the good life, Market Peckham, Londra (2017) bulunuyor.

ALİ KANAL
Maviyi Aramak, 2021
enstalasyon / branda, balıkçı ağı, led floresan, 270 x 500 x 30 cm .

Halvet, 2018-21
buluntu malzeme ile asamblaj

Ali Kanal, 1988 yılında İzmir'de doğdu. Lisans eğitimini Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Heykel Bölümü'nde 2015 yılında tamamladı. Devam etmekte olan yüksek lisans eğitimine ise 2017 yılında Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü Heykel Anasanat Dalı'nda başladı. Arafta bir Yürüyüş, PASAJist, İstanbul, Arzu Nesneleri, Goethe-Institut Istanbul, İstanbul, Genç Sanat: 5. Güncel Sanat Projesi, Cer Modern, Ankara, Genç Yeni Farklı 9, Galeri Zilberman, İstanbul, Mamut Art Project '18, Küçükçiftlik Park, İstanbul, 'Kaçak Gölge' Teras Sergisi, Elgiz Müzesi, İstanbul, Siemens Sanat 'Sınırlar & Yörüngeler 15-16', DEPOIstanbul, İstanbul sergilerinde yer alan sanatçı İzmir'de yaşıyor. Kişisel atölyesinin bulunduğu Darağaç Mahallesinde üretmeye devam eden sanatçı, 2016 yılından beri kentin güncel sanat aktörlerinden olan ve adını mahalleden alan Darağaç kolektifinin de bir üyesidir.

GÜLŞAH MURSALOĞLU
Ölçülü Uğraşları Olan Bir Operatör / An Operator with Measured Endeavors, 2018
Lahana yaprakları, silika jel, ahşap, iplik, pirinç

Gülşah Mursaloğlu Boğaziçi Üniversitesi Sosyoloji Bölümü'nde lisans eğitimini bitirdikten sonra School of the Art Institute of Chicago'da Güzel Sanatlar alanında yüksek lisansını tamamladı. Çalışmalarında genellikle maddesellikle, maddenin failliğiyle ve hem insanların hem de diğer türlerin zamanla kurduğu ilişkilerle ilgileniyor. Uzun ve kapsamlı bir araştırma sürecinin ardından ortaya çıkan yerleştirmeler, sergilendiği halleriyle stabil formlarda kalmıyor, sergiye yayılan süreçsel uzamlarıyla dinamik ve değişken sistemlere dönüşüyor. Yakın dönem çalışmalarında patatesin son yüzyıllarda değişen zamansallığına, yeraltındaki dizilimlere ve insan türü olarak toprağı ve yeraltından aktörleri hem kasten hem de istemsiz olarak yeme/yalayıp yutma/tüketme biçimlerimize odaklanıyor. Yakın dönemde katıldığı sergiler arasında "Bir Zamanlar Kavranamayan", Protocinema, İstanbul (2021); "3. Endüstriyel Sanat Bienali", Labin,

Hırvatistan (2020); “Material Play”, Salisbury University Galleries, Salisbury, ABD (2019); “GYF 10: Devam Etmek Gerek” Zilberman Gallery, İstanbul (2019); “Muğlak Kesişimler için Notasyonlar”, poşe, İstanbul (2019); “Bir İç Mekân Bahçesi”, Depo, İstanbul (2018); “Artificial Life”, Chicago Artists Coalition, Şikago, ABD (2018); “Other Hours”, 601 Artspace, New York, ABD (2017) ve “Kiralık, Satılık”, Protocinema, İstanbul (2017) bulunuyor. Sanatçı SAHA Studio, İstanbul (2020), sundaymorning@ekwc, Oisterwijk, Hollanda (2019); İstanbul Bienali Çalışma ve Araştırma Programı, İstanbul (2018-19); Oregon College of Art and Craft, Portland, ABD (2016) ve Scuola Internazionale di Grafica, Venedik, İtalya (2013) misafir sanatçı programlarına katılmıştır.

SERKAN ÖZKAYA
O by Ozkaya, 2020
Akıllı telefon uygulaması / Apps on the App Store
Video enstalasyon

Serkan Özkaya (1973, İstanbul) normal galeri sınırları dışında varolan, sahiplenme ve reprodüksiyon konuları üzerine kavramsal nitelikte eserler üreten bir çağdaş sanatçıdır. Özkaya lisans, yüksek lisans ve doktora eğitimini İstanbul Üniversitesi, Alman Dili ve Edebiyatı bölümünde tamamlayıp Güzel Sanatlar yüksek lisansını New York Bard College’dan aldı. École Régionale des Beaux Arts de Nantes (2000–2001), Malmo Rooseum (2002, İsveç Uluslararası Görsel Sanatçı Programı [IASPIS] bursu kapsamında), İstanbul Platform Güncel Sanat Merkezi (2003–2004), ve Berlin Künstlerhaus Bethanien’da misafir sanatçı olarak bulunan Özkaya aynı zamanda New Hampshire’daki MacDowell Sanatçı Kolonisi’nin bir üyesidir. Özkaya’nın eserleri Storefront Art and Architecture (New York), 21C Museum (Kentucky), Slag Gallery (New York), 1K Projectspace, (Amsterdam), Boots Space (St. Louis), Shanghay & Freemans (New York), Künstlerhaus Bethanien (Berlin), MiniGallery (Stockholm), Altıncı Şanghay Bienali, Yedinci Uluslararası Santiago de Chile Yeni Medya Bienali, Dokuzuncu Uluslararası İstanbul Bienali, City Museum Helsinki & Belgrade Museum of Contemporary Art, Tallinn Museum of Modern Art, White Box, Sparwasser HQ gibi birçok galeri, bienal ve sanat kurumunda sergilenmiştir. Özkaya son yirmi yılda Malmö Sanat Akademisi, Rooseum Çağdaş Sanat Müzesi, Londra Üniversitesi Goldsmiths College, Bilkent Üniversitesi, Platform Güncel Sanat Merkezi, Dulcinea Sanat Gallerisi, BeganeGrond (BAK), Charlottenborg Müzesi, Göteborg Üniversitesi, Valand Sanat Akademisi ve Helsinki Sanat Akademisi gibi birçok akademik ve sanat kurumunda panellere ve konuşmalara katılmış, çalıştaylar düzenlemiştir. Özkaya Sanatta Deha ve Yaratıcılık: Adorno, Schönberg, Thomas Mann(Pan Yayınları, İstanbul, Türkiye, 2000); Göründüğü Gibi Değil! Açıklayabilirim (Bağlam Yayınları, İstanbul, Türkiye, 2003); Hayır, hayır, olmuyor, yapamıyorum!! (Art-ist Yayınları, İstanbul, Türkiye, 2006); En Hakiki Öz Kopyalar Sergisi Tartışmaları (Bağlam Yayınları, İstanbul, Türkiye, 2006); ve Have your ever done anything right? (Künstlerhaus Bethanien, Berlin, Almanya, 2006) adlı kitapların yazarıdır. Kendisi aynı zamanda Charles Esche’nin Mütevazi Öneriler (Bağlam Yayınları, İstanbul, Türkiye, 2005) adlı eserini yayına hazırlamıştır.

EZGİ TOK
Kanallar, 2021
Ses Yerleştirmesi, Loop

Ezgi Tok lisans eğitimini Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi'nde, yüksek lisans eğitimini Güzel Sanatlar Enstitüsü'nde aldı. Çalışmalarında ortam dinamikleri, bunların ortaya çıkışları ve kurdukları ilişkileri irdeleyen sanatçı düzen, sistem ve şeyler arası ilişkileri merkeze alır. Sanatçının yakın dönemde katıldığı grup sergileri ve programlardan bazıları; ''Burası''(2021, Yapı Kredi Kültür Sanat, İstanbul), ''Tempo Incognito''(2021, Depo, İstanbul), ''Trees of Their Land''(2019, Mart Center of Photograpy, Yekaterinburg), Arter Araştırma Programı(2019-2020, Arter, İstanbul), Longtang Misafir Sanatçı Programı(2019, Longtang, Zürih).

DENİZ ÜSTER
Beyond is Before, 2013
Apple Pro-Res HD film, 48.02 minutes, 16:9
Written/Directed by: Deniz Uster
Producer/Executive Producer: Rami Farook
Director of Photography/Assistant Director: Tom Harrup
Beyond is Before is commissioned by Farook Foundation

Deniz Üster (1981-İstanbul) İskoçya merkezli multidisipliner bir sanatçı/araştırmacıdır. Lisans eğitimini Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Resim Bölümü'nde tamamladıktan sonra Sabancı Üniversitesi'nde burslu olarak Görsel Sanatlar ve Görsel İletişim Tasarımı ve The Glasgow School of Art'ta Güzel Sanatlar yüksek lisans eğitimi aldı. Kinetik heykel ve filmle ilgilenen Üster, çalışmalarına Glasgow Heykel Stüdyoları'nda ve uluslararası sanatçı değişim programlarında devam ediyor. Önemli filmleri arasında Turgen Culture and Heritage (2013), 69 (2012) ve Being an Ear Guest to a Gossip (2010) yer alıyor. Çalışmaları Güney Kore, BAE, İrlanda, Fransa, Hong Kong, Hollanda, Türkiye, İngiltere, İtalya, Şili, Azerbaycan, Finlandiya ve Almanya'da sergilendi. Üster'in pratiğe dayalı araştırması, toplumların nasıl farklı şekilde işlev görebileceğini tasvir edebilen bir tür olan ütopik kurgu ile ilgilenirken, etik ilkelerin etkilerini inceliyor. Baskıcı koşullar için karşı anlatılar yaratırken, sosyal ilişkiler ve politik-ekonomik sistemler hakkında zorlu fikirleri araştırıyor, dile getiriyor ve değerlendiriyor. Üster, filmlerinde aktör olmayanlarla birlikte çalışarak, rolün sabit olmadığından emin olmak için sahne ve kostüm kullanımında onlara rehberlik ediyor. Üster, Glasgow'da yaşıyor ve çalışıyor.

NİL YALTER (& NICOLE CROISET)
İş'te Kadınlar, Ev'de Kadınlar / Women at Works, Women at Home, 1981

Fransız feminist sanat akımının ve video sanatının 1970'lerdeki öncü temsilcilerinden olan Nil Yalter (1938, Kahire) lise öğrenimini İstanbul Amerikan Robert Kolej'de tamamladı. Bu dönemde dans, tiyatro ve resimle kendini ifade eden Nil Yalter pantomim yapmaya başladı ve yürüyerek gittiği Hindistan yolculuğunda da bunu sürdürdü. Sanatçı 1965'te Paris'e taşındı 1960'ların sonundaki Fransız karşıt kültür ve devrimci siyasal akımlarında etkin bir şekilde yer aldı. 70'lerden itibaren ürettiği video, performans ve yerleştirme çalışmalarında hem bu toplumsal hareketlerin hem de etnoloji biliminin etkisi, sanatçıya özgü çoğul bir estetik içerisinde gözlemlenir. Ayrıca ilk resimlerinden günümüze, ürettiği tualler ve dijital çalışmalarında genel olarak soyut sanatın, özellikle de Rus Konstrüktivizm akımının etkilerini görmek mümkündür. Nil Yalter'in eserlerinde tüm bu etkilerin ve kişisel olan ile politiğin iç içe geçtiği, hatta yer yer otobiyografik sayılabilecek bir üslup söz konusudur. Los Angeles Museum of Contemporary Art, National Museum of Women in the Arts (Washington, DC), Museum of Modern Art PS1 galerisi, Contemporary Art Center (Vancouver, Kanada), Musée d'Art Moderne de la Ville de Paris, Hessel Museum of Art, New York Nil Yalter'in eserlerinin sergilendiği müzeler arasındadır. Sanatçının eserleri Tate Modern, İstanbul Modern, Centre Pompidou, Fonds National d'Art, Museum Ludwig gibi müzelerin daimi koleksiyonlarında yer almaktadır.

DREAM NEWS (MURAT YILDIZ / DEFNE TESAL)

"Dream News / Unelma Uutiset", 2019
Topluluk bazlı basılı yayın 24 Sayfa A3
Finlandiya

"Dream News / Hayal Gazetesi", 2020
Topluluk bazlı basılı yayın 12 Sayfa A3
Kayalar ve Babakale köyü / Çanakkale - Türkiye

"Dream News / Zincirler", 2021
Topluluk bazlı basılı yayın 28 Sayfa A3
İstanbul, Muğla, Çanakkale, Ankara - Türkiye

Yarının haberlerini bugünün hayalleriyle, basılı ve sesli olarak veren Dream News, bir geleceği şekillendirme deneyidir. Katılımcılarına yansıma alanları açan topluluk ve birey bazlı bu yayın, her bir varoluşun birbirini şekillendirdiği düşüncesiyle; zamanı nesneleştiriyor ve onu biçimlendirmeye açıyor. Eğer şimdi ve burada; tüm zamanlar bir arada bulunuyorsa; gelecek şu an oluşuyor olmalı... Eğer gelecek şimdi oluşuyorsa, o zaman şekillendirilebilir mi? Dream News katılımcılarına, geleceği heterojen bir şekilde yaratmak için görsel ve duysal monolog alanları

açıyor. Katılımcılara şimdilik tek bir soru soruyoruz. “Hayalin nedir?” Dream News katılımcıların notlarından, çizimlerinden oluşan basılı bir yayın ve sesli monologlardan oluşan bir podcast serisi. Dream News, Murat Yıldız ve Defne Tesal aracılığıyla 2019’dan beri yürütülen bir sanat inisiyatifidir.

Murat Yıldız (1984, TR) İstanbul'da yaşayan ve çalışan bir sanatçı. İçinde bulunduğumuz hiper-etkileşim ortamında 'nesnelerin* birbirini nasıl şekillendirdiğini ve şekillendirebileceğini' araştırıyor. Çalışmaları ilişki ve topluluk odaklı ve çıktıları çizimler, mekana özgü enstalasyonlar ve basılı ve duysal yayınlar. Yüksek lisansını Hollanda'da St. Joost School of Art & Design Güzel Sanatlar bölümünde (2019), Lisans eğitimini ise Türkiye'de YTÜ Bileşik Sanatlar bölümünde tamamladı. Yıldız, Dream News’un kurucusu ve 2016 yılından bu yana HAH Kolektif'in parçasıdır. 2020'de Finlandiya’da, Kultturikaupplia Sanat Merkezi’nin, Myötattuuli ve Tolppa akıl sağlığı rehabilitasyon merkezleri ile ortak düzenlediği topluluk odaklı sanatçı programına katıldı. 2019 yılında Hollanda'da Altrecht akıl sağlığı hastanesinde bulunan Het Vijfde Seizoen rezidans programına katıldı. Ayrıca Hollanda’da Kunstloc Brabant işbirliği ve Noord-Brabant eyaletinin desteğiyle Jump sanatçı destekleme programına seçildi.

Desen, dikiş, video ve mekana özgü enstalasyonlar üreten Defne Tesal’ın (1985) üretimleri tekrar eden hareketlere dayanıyor. Eserleri, kendisinin ve kullandığı malzemenin defalarca tekrar eden jestlerinden oluşuyor. Sanatçı yaşadığımız zamanın sürekli ileriye dönük hızına karşı; döngüsel, ritme sokan, akışkan ve durağan hareketleri temel alıyor ve deneyime açıyor. Tesal, 2010 yılında Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi, Sahne dekorları ve Kostümü bölümünde lisans eğitimini tamamladı. 2019 yılında Hollanda, St. Joost School of Art & Design, Visual Arts bölümünden yüksek lisans diplomasını aldı. Yurtiçi ve yurtdışında sergilere ve sanatçı rezidans programlarına katılan Tesal, 2017 yılından beri HAH sanatçı kolektifinin, 2019’dan beri de Dream News yayınının bir parçası. Yaşamını ve çalışmalarını İstanbul’da sürdürmekte.

DİLEK WINCHESTER
Double Negative, 2021
vinyl baskı

Dilek Winchester, Central Saint Martin’s College’da ve Marmara Üniversitesi’nde öğrenim gördü. Araştırma konuları arasında dil, çeviri ve duyguların ifade biçimleri, edebiyat kanonu, alfabe reformu, Karamanlıca ve Ermenice harfli Türkçe romanlar bulunmaktadır. Katıldığı sergiler arasında The Futureless Memory, Kunsthaus Hamburg (2020), This may or may not be a true story or a lesson in resistance, De Appel Curatorial Program, Amsterdam (2020), The Image Generator III, Antwerp (2020), Boşluk ve Kaide, Depo İstanbul (2019), 206 Odalı Sessizlik: Büyükada Rum Yetimhanesi Üzerine Etüdler, Galata Rum Okulu (2008), Aichi Triennale, Aichi Prefectural Museum of Art, Nagoya (2016), Yüzyılların Yüzyılı, SALT Beyoglu (2015), Bir Gün Herkes Heykeltraş Olabilir, SPOT, İstanbul (2014), HomeWorks 6, Ashkal Alwan, Beyrut (2013), Here Together Now, Matadero Madrid, Madrid (2013), Selling Snails in the Muslim

Neighbourhood, Westfalischer Kunstverein, Münster (2013), A Solo Exhibition, the National Museum of Contemporary Art, Atina (2012), Tarjama / Translation: Contemporary Art from the Middle East, Central Asia, and Its Diasporas, Queens Museum of Art, New York (2009) bulunmaktadır.

DERYA YÜCEL

Küratör, sanat yazarı, akademisyen ve AICA Türkiye (Uluslararası Sanat Eleştirmenleri Derneği) yönetim kurulu üyesidir. Sanat Yönetimi lisansının ardından (2006), Müzecilik yüksek lisansını tamamladı (2010). İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nde Sanat Tarihi alanında doktora çalışmasına devam etmektedir. 2006-2017 yılları arasında İstanbul Kültür Üniversitesi, 2009 yılından itibaren İstanbul Bilgi Üniversitesi Sanat ve Kültür Yönetimi Bölümünde öğretim görevlisi olarak çalışan Yücel, Ocak 2015 tarihinden itibaren Sabancı Üniversitesi KASA Galeri'nin Sergi Projeleri sorumlusudur. Çok sayıdaki küratöryel projeleri arasında "Kore-Türkiye Çağdaş Sanat Değişim sergileri" Incheon/Seul/İstanbul 2006-2007, "Save As" Milano Trienale Bovisa 2008, "28. Günümüz Sanatçıları İstanbul Sergisi" Akbank Sanat 2009, "Nil Yalter" Viyana Galerie Hubert Winter 2011, "Reunion...Buluşma" Sabancı Müzesi 2015, "Formsuz", İstanbul-Belgrad 2014-2015, "Göremediğimiz Tüm Işıklar" Galerist 2017, "Aşk'la Semiha Berksoy" O'Art 2017, "EV" Müze Evliyagil Ankara 2017, BASE Yeni Mezunlar Platformu Sergileri (2017-2021) bulunmaktadır. Nazlı Gürlek ve Fırat Arapoğlu ile birlikte 2018 Mayıs'ında gerçekleşen 4. Mardin Bienali küratörlüğünü üstlenmiştir. Kitapları, Yeni Medya Sanatı ve Yeni Müzecilik (2012), Nil Yalter Sanatçı Monografisi (2013) İrfan Önürmen Sanatçı Monografisi (2015), Semiha Berksoy: Cataloque Raisonne (2017), Ali Alışır Sanatçı Kitabı (2019) ve Nadide Akdeniz Sanatçı Kitabı (2020) dışında çok sayıda sanatçı katalogları, derleme kitaplar, basılı/dijital mecralarda sanat üzerine yazıları yayımlanmıştır.